

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

När uteliggaren vaktar miljardärens gullegryn

Hellöre, Lise-Lotte

Published in:
Åbo Underrättelser

Published: 23/09/2023

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
All rights reserved

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Hellöre, L.-L. (2023). När uteliggaren vaktar miljardärens gullegryn. *Åbo Underrättelser*.
<https://abounderrattelser.fi/nar-uteliggaren-vaktar-miljardarens-gullegryn/>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

När uteliggaren vaktar miljardärens gullegryn

Frankfurt hör till ett av Tysklands mest tätbefolkade områden sett till höginkomsttagare. Miljonärerna och miljardärerna är inte sällan DINKs – *double income no kids* – karriärister utan barn som lever på två inkomster. Dessa strebrar åker till Frankrike på vinprovning, till Västindien på badsemester och Afrika på safari. Men lyckan är inte komplett utan kärlek. Till människans innersta behov hör en önskan att bli älskad för den man är - utan tanke på bankkontots saldo. Dessa barnlösa krösuspar har därför ofta en eller flera hundar, som behöver omskötsel när de ger sig av på förlängda veckoslut för att bada i varma källor, åka lyxyacht eller dyka i korallrev. Hundpensionaten i Tyskland är vanligen fullbokade och dylika hotell med burar och andra revirvaktande sötnosar kan ge ovana hundar ångest. Det är ett problem, eftersom DINKsen varken orkar eller hinner lugna ner hunden i en vecka efter att den varit på hundhotell.

Ett projekt för social innovation har kommit på den briljanta idén att sammanföra Frankfurts hemlösa och dessa penningfurstar. Trots allt förenas båda grupperna av sin kärlek till hunden. Den som sett en gatutiggare med sin hund, vet att ofta råder ett djupt samförstånd mellan de två. Sånt som uppstår när man tillbringat mycket tid tillsammans och delat livsöden samt mat.

Genom projektets strukturer garanteras att höginkomsttagarnas hundar får god omskötsel, trygg omgivning, ordnade förhållanden och att de inte springer bort. För kostnaderna står naturligtvis krösusarna. Vinsten för de bostadslösa är förstås att de får lön för sitt jobb – vilket inte skall underskattas – men framför allt att marginaliserade får känna sig behövda, delaktiga och duktiga på något. Att kunna bidra med en meningsfull insats för andra och därmed också för sig själv. Häri ligger en ökning av människovärdet som inte kan nås bara med hjälp av ekonomiska donationer och välgörenhet.

Den sociala innovationen är lysande! Alla vinner på det – till och med hundarna!

Vilka motsvarande innovationer kunde vi komma på i Finland? I Åbo? Idéer där marginaliserade inte döms på grund av sina brister, utan där man kan se styrkan hos den som är annorlunda. För naturligtvis är det så att ingen är utan färdigheter, utan specialkompetens eller talang. Alla har vi något som en annan saknar. Är det tid? Empati? Pengar? Kärlek till djur? Kunskap om vedhuggning? Förmåga att läsa väder? Flexibilitet? Något annat?

Vi har redan utvecklade system för att dela med sig av sitt blod, sitt hår och sin modersmjölk, viss expertis och en hel del kunnande. Det är lysande! Det finns säkert ännu outvecklad potential för flera goda idéer. Om man kan bygga en människas självvärde inifrån åstadkommer man vinster som pengar aldrig kan skapa. Vi behöver se och uppskatta varandra utifrån individen själv. Det som ger dig och mig framgång är inte nödvändigtvis en annans väg framåt. Vi behöver mångfald och vidsynthet – men också mod och visioner. Vilken social innovation kan du komma på?

Lise-Lotte Hellöre, ED, TM, forskare och författare